అందని ద్రాక్షలు

- పాలకూర సీతాలత

(1977 ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక నుంచి)

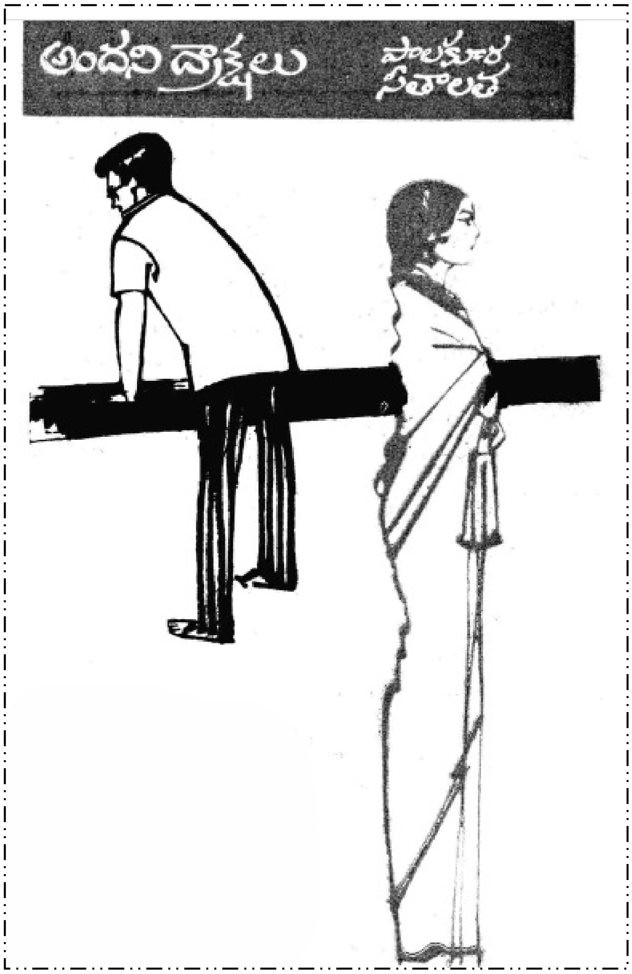

చలికాలపు మంచునీ, అలుముకున్న చీకటినీ చీల్చుకుంటూ హైద్రాబాదు వైపు పరుగులు తీస్తోంది గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్.

సింకింద్రాబాదు స్టేషన్ కూడా దాటింది కనుక, బెర్తుమీద పరుచుకున్న దుప్పటిని తీసి ముడిచి సూట్‌కేసులో తోశాడు మురళి.

మరి కాస్సేపట్లో నాంపల్లి స్టేషన్ చేరి, నా బాధ్యత అయిపోయిందన్నట్లు ఆగిపోయింది రైలు. మురళి దిగాడు. అందరిలాగా తోసుకుని వెళ్ళడానికి అతను తొందరపడటంలేదు. సూట్‌కేస్‌ను ప్లాట్‌ఫారం మీద వుంచి జేబులోంచి పాకెట్ డైరీ తీశాడు. అందులోని అడ్రసు ఒకసారి చదువుకున్నాడు. సత్యం స్టేషన్‌కు వస్తానని రాశాడు. అటు, ఇటూ చూశాడు. చలికాలం ఉదయం రాలేక బద్ధకించాడా? ఊహు అలాంటివాడు కాదు.

అలా ఆలోచిస్తుండగానే ప్లాట్‌ఫారం మీద ఓ మెరుపుతీగ మెరిసింది. చిలకాకుపచ్చ రంగు చీర ధరించి, దానికి మ్యాచ్ అయ్యేలా జాకెట్టు ధరించి, పిరుదులు తాకే పొడుగాటి జడ అస్తమానూ అల్లరి పెట్టగా దాన్ని చిరాగ్గా వెనక్కు విసురుకుని హడావుడిగా కంపార్టుమెంటులన్నీ కలియపెడుతున్న ఆ అమ్మాయిని అలా కన్ను ఆర్పకుండా చూడటం సభ్యత కాదని తెలిసినా, చూడకుండా వుండలేక, చుస్తూ రెప్పవాల్చడం మానేశాడు మురళి.

చలిగా అనిపించి ఒక "విల్స్" వెలిగించాడు. గుండెల నిండా పొగ నింపుకుని వదిలాడు. సత్యం వస్తాడేమో అని కొంచెం సేపు చూద్దామని అలాగే నిలబడిపోయాడు. మెరుపు తీగ కోసం చూస్తే మాయమయ్యింది. ఇంకో రెండు నిమిషాల్లో మళ్ళా ప్రత్యక్షమయి తనకు కొంచెం దూరంలో నిల్చుని ఆలోచిస్తోంది. పాపం వస్తానని రాసి ఎవరో వచ్చివుండరు. ఆ అమ్మాయి ఉదయమే లేచి చలిలో వచ్చింది అనుకున్నాడు. వస్తానని చెప్పి రాక, ఈ మెరుపు తీగెకు కష్టం కలిగించిన వాళ్ళపై మురళికి కోపం వచ్చింది. ఇంకో నిముషం గడిచాక ఆ అమ్మాయి మురళిని సమీపించింది.

"ఇఫ్ అయాం నాట్ మిస్టేకన్... యు మస్ట్ బి మిస్టర్ మురళి..."

ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ మెరుపు తీగ తనకోసం వచ్చిందా? వాటె వండర్.

"ప్లీజ్ స్పీక్" ఆమె హెచ్చరించింది.

సిగ్గుపడ్డాడు మురళి.

"సారీ.. య. ఐ.. మురళి.. బి.యి.జె.యి.." తడబడలాడుతూ తనగురించి అంతా చెప్పేశాడు.

గలగలమని నవ్విందా చిన్నది.

"క్షమించండి మీరెవరో...?"

"నా పేరు లత. బి.ఎ ఫైనల్. నేను మీ సత్యం కజిన్‌ని. మీరు ఈ రోజు వస్తున్నారని సత్యం ఒకసారి చెప్పాడు. నేను నా ఫ్రెండ్ ఒకామెను రిసీవ్ చేసుకోడానికి వచ్చాను. తనుకూడా నాతోనే బయలుదేరాడు. ఇంతలో బాబయ్యగారు వచ్చి ఉదయమే కూరల మండీకి వెళ్ళమన్నారు. నేను ఎలాగూ స్టేషన్‌కు వస్తున్నాను గనుక మిమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకుంటానని చెప్పాను. కానీ నా ఫ్రెండ్ రాలేదు. సరే నడవండి" ఆమె మాట్లాడుతున్నట్లు లేదు. వీణలు మీటుతున్నట్లు వుంది.

ఇద్దరూ కలిసి బైటకు నడిచారు. లత ఆటోను పిలవబోతుండగా వారించాడు మురళి.

"ఏమండీ ఒక కాఫీ తాగి వెళదామండి. ఉదయాన్నే అది మాత్రం ఆలస్యమైతే భరించలేను" ఆమె అదోలా చూసింది.

"ప్లీజ్ " అన్నాడు.

ఆమె నవ్వుతూ "నడవండి" అంది.

ఇద్దరూ "దుర్గాభవన్"లోకి దారి తీశారు. ఫామిలీ రూములో కూర్చున్నారు.

సర్వర్‌తో "రెండు ప్లేట్లు ఇడ్లీ, రెండు కాఫీ" చెప్పాడు. కాఫీ తాగుతూ సిగరెట్ పెట్టె బైటకు తీసి..

"మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే..." అంటూ ఒకటి నోట్లో పెట్టుకున్నాడు.

"అభ్యంతరం వుంది" అన్నది ఆమె.

ఆశ్చర్యంగా కనుబొమ్మలు ఎత్తాడు.

"మరి నాకు ఇవ్వకుండా మీరు ఒక్కరే తాగితే ఎలా?" అంది.

వెంటనే అతని దృష్టి ఆమె ఎర్రని చిన్ని పెదాలపైకి పోయింది.

చిగురాకుల్లాగ మృదువుగా వున్నాయి అవి.

ఆమె అంది. "లేకపోతే ఏమిటండీ.. సిల్లీ. డోంట్ బీ టూ ఫార్మల్"

అగ్గిపుల్ల గీసుకున్నాడు. బిల్లు చెల్లించాడు మురళి. బైటకు వచ్చాక "ఏమండీ ఈ రాత్రికేకదా పెళ్ళి. ఏమయినా ఒక ప్రజంటేషన్ కొందామండి. మీరు కూడా వున్నారు. సలహా ఇవ్వచ్చు." అన్నాడు. ఆమె చప్పుడయ్యేట్లు రెండు చేతులూ కలిపి నమస్కరిస్తూ

"అయ్యా! ఈ భాగ్యనగరం పదిగంటలయితేగానీ కళ్ళు విప్పదు. మీ ప్రజంటేషన్ మధ్యాహ్నం కొనుక్కోవచ్చు. రండి వెళదాం."

"మధ్యాహ్నం మీరు కూడా వస్తారా?"

"సరే."

ఇద్దరూ ఆటోలో కూర్చున్నారు. ఆటో పంజగుట్టవైపు దూసుకుపోయింది.

మధ్యాహ్నం నిద్ర ముగించి కళ్ళు నులుముకుంటూ రిస్ట్‌వాచ్ చూశాడు. మూడున్నర. బజారుకు వెళ్ళాలి అటు, ఇటు చూశాడు సత్యం జాడలేదు. వెధవ. తనని మరీ ఒంటరిగా వదిలేశాడు. "తను పనులలో తిరుగుతుంటే తనతోపాటు నన్ను కూడా తీసుకువెళ్ళవలిసింది" అనుకున్నాడు. భోజనాలు అయ్యాక "నువ్వు పడుకో" అని పక్క పరిచి ఎటోపోయాడు.

ఇంతలో సత్యం చిన్న తమ్ముడు కనిపించాడు. అతన్ని పిలిచి "సత్యం ఏడోయ్?" అన్నాడు.

"బైటకు వెళ్ళాడండి ఏదో పనిమీద. సాయంత్రందాకా రాడు. రాత్రేకదా పెళ్ళి. బాధ్యత అంతా తనదే" అన్నాడు ఆ తమ్ముడు.

ఓ నిముషం ఆలోచించి "లతగారు ఎక్కడోయ్?" అన్నాడు.

"చూసి పిలుస్తా"నని పోయాడు.

సత్యం, మురళి చాలా మంచి స్నేహితులు. ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో ఒకే బ్రాంచి కలిసి చదివారు. వీళ్ళిద్దర్నీ చూసి మిగతా మిత్రబృందం "ఆదర్శ మిత్రుల"ని పేరు పెట్టారు. అది విని వీళ్ళు నవ్వుకున్నారు. చదువులోకూడా ఇద్దరిదీ పై చెయ్యే. చదువు అయిపోయి విడిపోయినా ఉత్తరాలు రాసుకోవడం ఒకళ్ళ గురించి ఒకళ్ళు తెలుసుకోవడం మానలేదు. మురళి వైజాగ్‌లోనూ, సత్యం హైదరాబాద్‌లోనూ ఉద్యోగాల్లో చేరారు. సత్యం చెల్లి సీత పెళ్ళికి తప్పక రమ్మని సత్యం మరీ మరీ రాయడంతో సత్యాన్ని కూడా చూసినట్లు అవుతుందని బయలుదేరి వచ్చాడు.

ఇంతలో ఒక కుర్రవాడి చేత టిఫిన్, టీ మోయించుకు వచ్చింది లత.

"తీసుకోండి" అంది.

"అరె. నేను నిద్రలేచానని ఎలా తెలుసు?"

"ఎందుకో ఇటువస్తుంటే కూచున్న మీరు కనిపించారు. ఏదో ఆలోచనల్లో మునిగివున్నారు. మళ్ళీ వెనక్కు వెళ్ళి ఇవి తెచ్చాను" అంది టిఫిన్ చూపిస్తూ.

"అబ్బే ఇప్పుడేం వద్దండీ.. టీ చాలు" అంటూ టీ తీసుకున్నాడు.

"ఏమండీ బైటకు వెళ్ళాలి. గుర్తుందా? మీరూ వస్తానన్నారు" గుర్తుచేశాడు మురళి.

"నేనూ వెళ్ళాలి. సీతకు పూలు తేవాలి. మీదే ఆలస్యం. నేను తయారయివున్నాను. రండి మీ పని కూడా అవుతుంది" అన్నది.

ఆమెను పరీక్షగా చూశాడు.

పొద్దున ఒక్క జడ వేసుకుంటే ఇప్పుడు రెండు జడలు వేసుకుంది. వాటిల్లో ఒకటి ముందుకు వేసుకుంది. తలలో గులాబీ, మల్లెలదండ సువాసనలు వెదజల్లుతున్నాయి. ఎడమ చేతికి రిస్ట్ వాచీ, కుడి చేతికి రెండు బంగారు గాజులు. తెల్లని ముఖం మీద ఎర్రని బొట్టు సూర్యుడిలా వెలుగుతోంది. లేత గులాబీరంగు చీరలో తెల్లని బుల్లి పాదాలు దాగున్నాయి. నల్ల స్ట్రాప్ హైహీల్స్ మెరుస్తున్నాయ్. ఎర్రటి జరీ అంచున్న గులాబీరంగు జాకెట్టు ఆమె యౌవనాన్ని దాయడానికి అవస్థలు పడుతోంది.

"మీరు వచ్చేది వుంద లేదా?" ఆమె పిలుపుకు అదిరాడు.

"ఫైవ్ మినిట్స్" అంటూ పావు గంటలో తన ముస్తాబు పూర్తిచేసుకుని వచ్చాడు.

ఇద్దరూ బయలుదేరారు.

"బస్సుకోసం ఎవడు వెయిట్ చేస్తాడు? " ఆటోలో పోదాం.

"ఎటు వెళ్ళాలో చెప్పండి" అన్నాడు.

"కోటీ" అన్నదామె.

ఆటో బయలుదేరింది.

నాలుగయిదు షాపులు తిరిగారు. ఎన్నెన్నో వస్తువులు చూశారు. కాని వస్తువు విషయంలో ఏకాభిప్రాయం రాలేదు. ఎన్నెన్నో వస్తువులు లతకు నచ్చినవి మురళికి నచ్చలేదు. మురళికి నచ్చినవి లతకు నచ్చలేదు. చివరికి ఒక వెండి రాధాకృష్ణుల విగ్రహం డెబ్బయి రూపాయలు ఇచ్చి కొన్నారు. అది ఇద్దరికీ నచ్చింది.

ఇక పూలు కొందామని లత దారి తీస్తుంటే "ఆకలిగా వుంది మేడం" అన్నాడు.

"అవును. అక్కడ పెట్టిన టిఫిన్లు తినకండి. అవి నచ్చవు మీకు. డబ్బుపోసి హోటల్లో తినేవే బాగుంటాయి మీకు. మీ మగాళ్ళు అందరూ అంతే" అంది.

"ఆహా! మీ ఆడాళ్ళు ఎలాగో మరి? అయినా ఎందరు మగవాళ్ళని స్టడీ చేశారు?" అన్నాడు.

"మాకూ వున్నాయిగా నాలుగు కోతులు. అదే నలుగురు అన్నలు.."

"అన్యాయం అలా అనడం దారుణం. అన్నట్లు మీ అమ్మగారు కనిపించలేదు. ఆమెను మీరు పరిచయం చెయ్యలేదు."

తెల్లని పలువరుస కనిపించేలా నవ్వుతూ "నేను ఒక్కత్తే బాబయ్యగారి దగ్గర. అంటే మా సత్యం నాన్నగారి దగ్గర వుండి చదువుకుంటున్నాను. అమ్మ, అన్నయ్య ఉదయం రావల్సింది రాలేదు. సాయంత్రానికి వస్తారేమో?" అంది.

ఇద్దరూ హోటల్‌కు దారి తీశారు.

సర్వరు టిఫిన్ తెచ్చేలోగా. తన అర చేతిని ఎందుకో చూసుకుంటున్న లతతో "ఆ చేయి ఇలా ఇవ్వండి" అన్నాడు.

ఆమె సున్నితమైన చేతిని తాకి షాక్ తగిలినట్లు ఫీలయ్యాడు.

ఆమె చేతిపై తన చేతితో రాస్తూ "మీది చాలా గొప్ప జాతకం. ఈ చెయ్యిపట్టినవాడు అదృష్టవంతుడు. మీకు విద్య, ధనం రెండూ సమపాళ్ళలో వుంటాయి. అనుకున్నది నెరవేరుతుంది"

"చాలించండి మీ పొగడ్తలు, ఏదేదో చెప్పేస్తున్నారు. అంతా నిజమా? లేక ఉత్తుత్తిగా.."

"అబ్బే సత్య ప్రమాణంగా..." అంటూ తన చేతిని ఆ చేతిలో బంధించి "అంతా నిజమే" అన్నాడు.

తన చెయ్యిని విడిపించుకుని సిగ్గుల మొగ్గలా తలవాల్చి కూర్చున్న ఆమెను చూసి ఎలాగో అయిపోయాడు.

ఎంత ఆపుకుందామన్నా తన తుంటరి మనసు ఆమెవైపు పోతోంది.

హోటల్నుంచి బైటపడి పూలు కొనుక్కుని ఆటోలో ఇల్లు చేరారు.

వివాహం శాస్త్రోక్తంగా జరిగిపోయింది. ఆ వివాహం జరుగుతున్నంతసేపూ తాను లతను వివాహం ఆడినట్లు కలలుగన్నాడు. ఇంచుమించు లత పరిస్థితి కూడా అలాగే వుంది.

ఆ రాత్రి మురళికి సరిగా నిద్రపట్టలేదు. కన్నుమూసినా, తెరిచినా లత రూపమే కనిపిస్తోంది. అందగత్తె. గుణవతి. విద్యావంతురాలు. సంస్కారవంతురాలు. ఇలాంటి సుగుణాల రాశిని తన భార్యగా చేసుకోగలిగే అదృష్టమే అదృష్టం. ఒక్క రెండు నెలలు ముందుగా ఈ అమ్మాయితో పరిచయమయ్యి వుంటే ఎంత బాగుండేది? ఇప్పుడెలా? తనకు పెళ్ళి నిశ్చయమయిపోయింది.తాంబూలాలు పుచ్చుకోకపోయినా "ఖాయం" అని అనుకున్నారు. కట్నం తాలూకు కొంత సొమ్ము కూడా తండ్రి తీసుకున్నట్లు విన్నాడు. తాను పెళ్ళాడబోయే అమ్మాయి గుర్తుకు వచ్చింది. పేరు సావిత్రి. ఇంకా

నయం సుబ్బలక్ష్మి కాదు. చామనఛాయ. పొట్టి జడ, ఒక మాదిరి లావు. చదువు కూడా గొప్పదే. పి.యు.సి. ఫెయిలయ్యిందట. లతతో పోలిస్తే ఆ సావిత్రి లత కాలిగోటికి సరిపోదు. లతను చూసినప్పటినుంచి మనసు అసలు ఇంకే స్త్రీని గురించి ఆలోచించనంటుంది. లతను తాను వివాహం చేసుకోవాలి. ఎలా? అది సాధ్యమా? లతకూడా ఇష్టపడాలిగానీ ఎంత? పెళ్ళి అయిపోలేదుగా? చేసుకోము అని చెప్పేస్తే సరి. ఆ కట్నం డబ్బు తిరిగి ముఖాన కొడితే సరి. లతలేనిదే తాను జీవించలేడు. ఆమె తోడిదే జీవితం ఆమె సన్నిధిలో సర్వం మరచిపోతాడు. ఆమె కౌగిలిలో సర్వసుఖాలు వుంటాయి. ఆమెను పొందినవాడు జీవితంలో మరేమీ కోరుకోడు. ఆమెను వదులుకోవడం దుర్లభం. ఆమెను ఎన్ని అవాంతరాలు వచ్చినా వాటిని అధిగమించి తన కోరిక తీర్చుకోవాలి. అవసరమైతే అయిన వాళ్ళను కూడా ఎదిరించి ఆమెను స్వంతం చేసుకోవాలి. ఇదే తన జీవితాశయం కావాలి.

సావిత్ర వద్దు... లత కావాలి.

లత కావాలి... సావిత్రి వద్దు.

ఏదో నిశ్చయానికి వచ్చినట్లు నిదుర రాని కళ్ళను బలవంతంగా మూశాడు. ఇంచుమించు అలాంటి ఆలోచనలతోనే లతకూడా ఆ రాత్రి గడిపింది.

ఎంత చక్కనివాడు మురళి, అందమైన రూపం. పసిమి ఛాయ. చక్కని నొక్కుల క్రాఫ్. ఇంజనీరు. మంచి మాటకారి. అతనితో వుంటే గంటలు నిమిషాల్లో దొర్లిపోతాయి. అతని మాటలవల్ల ప్రేమించే హృదయం వున్నట్లు అర్థం అవుతోంది.

ఒక్కగానొక్క కొడుకునని చెప్పాడు. ముందు వెనుక ఏ బాదర బందీలూ లేని మనిషి. రెండు చేతులా ఆర్జించి, హాయిగా ఖర్చుపెట్టుకుంటున్నాడు. చక్కగా సిగరెట్లు త్రాగుతాడు. (కొందరు అమ్మాయిలకు సిగరెట్లు తాగే మగాడంటేనే ఇష్టం వుంటుంది. సిగరెట్లు తాగే భర్తని అవి మానమని భార్య చెప్పగా ఆ మగాడు సిగరెట్లు తాగడం మానేశాడనుకోండి అది ఆ భార్యకు క్రెడిట్.)

"నామీద ప్రేమతో నేను చెప్పిన మాట విన్నాడు" అని సంతోషిస్తుంది. (సిగరెట్లు తాగని భర్తతో అలా చెప్పే అవకాశం వుండదుగా) ఎందుకో తన మనసు మురళిపై పోతోంది. కానీ తాను మురళి స్వంతం కావడం సాధ్యమా? తాను వివాహితకాకపోయినా నిశ్చయ తాంబూలాలు పుచ్చుకోకపోయినా ఒక వ్యక్తి నలుగురి సమక్షంలో తనను వివాహం ఆడేందుకు అంగీకరించాడు. అతను సుబ్బారావు. గుంటూరులో తెలుగు లెక్చరరు. చూడ్డానికి కొంచెం నల్లగా పీలగా వుండాడ్. సాదా క్రాఫ్ సగం నుదుటిని కప్పేస్తుంది. సిగరెట్లు తాగడు. బెల్‌బాటం పాంట్లు వేసుకోడు. తన తర్వాత పెళ్ళి కావల్సిన చెల్లాయిలు ఇద్దరున్నారు. తండ్రిలేని కారణంగా వారి బరువు బాధ్యతలు అతనే తీసుకోవాలి. ఆలోచిస్తూంటే సుబ్బారావు మీద ఎందుకో తేలిక భావం కలుగుతోంది. అతన్ని వివాహమాడేందుకు తాను ఎలా అంగీకరించానా అని

ఆశ్చర్యపడుతోంది. మురళి ముందు అతన్ని పోల్చుకుని మరీ నిరాశపడింది. ఈ మురళి ఇతను కొన్ని నెలల ముందుగా అయినా పరిచయం అయ్యాడు కాదు మామూలుగా అయితే ట్యూబులైటు కాంతివంతమైనదే. కాని దాన్ని సూర్యకాంతితో పోలిస్తే ఎందుకూ పనికిరాదు. ఇప్పుడు సుబ్బారావు అలాగే అనిపించసాగాడు మురళి ముందు.

సుబ్బారావును వదుల్చుకుని మురళిని పెళ్ళాడటం ఎలాగ?

సుబ్బారావు.. మురళి

మురళి.. సుబ్బారావు.

ఆలోచనలు తుది రూపం దాల్చే సమయానికి మనోఫలకంపై సుబ్బారావు రూపం కరిగిపోయి మురళి రూపం నిలిచింది.

తెల్లవారింది.

సత్యంతో బాతాఖానీ కొడుతున్న మురళి లత గురించి కొన్ని వివరాలు లాగాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ఇంతలో ఏదో పనిమీద లత అలా వచ్చి, ఇలా వెళ్ళిపోయింది.

"సింప్లీ మార్వెలస్" అన్నాడు మురళి ఉపోద్ఘాతంలా.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు సత్యం.

"అదేనోయ్ మీ కజిన్ లత. వెరీ ఏక్టివ్ గర్ల్. ఐ లైక్ దిస్ గర్ల్. చదువు, వినయం అన్నీ మూర్తీభవించిన బంగారు బొమ్మ."

"థాంక్యూ. దాన్ని ఎవరు చూసినా ఆ మాటే అంటార్రా. ఆమె ప్రవర్తన అలాంటిది. నలుగురితో కలిసి మంచి "సోషల్"గా మూవ్ అవుతుంది. నిజానికి నాకు "సీత"తో కన్నా "లత"తోనే చనువు ఎక్కువ. మా ఇంట్లోనే వుండి చదువుతుందేమో.. ఇంకా ఎక్కువ."

"ఎంతయినా మంచి అదృష్టవంతురాలు."

"కాకపోతే అవును నేను చెప్పలేదు. మా 'లతకు' వివాహం కూడా నిశ్చయం అయిందోయ్. చదువు అయిపోగానే చేస్తాం. అబ్బాయి అనకాపల్లిలో తెలుగు లెక్చరర్ బుద్ధిమంతుడు. ఆమె లక్కీగర్ల్ కనుకే ఆ సంబంధం స్థిర పడింది. "సత్యం చెప్తూనే వున్నాడు. మురళికి ఏమీ వినపడ్డంలేదు. ఆముదం తాగినట్లయింది. మెదడు మొద్దుబారింది.

"అవునూ నీక్కూడా సంబంధం కుదిరిందన్నావు పెళ్ళి ఎప్పుడు నిశ్చయం చేశారు?" సత్యం ప్రశ్నించాడు.

అన్యమనస్కంగా "వచ్చే వేసవిలో" అన్నాడు.

"ఏమిటండోయ్? వేసవి కాలం అంటున్నారు?" అంటూ ప్రవేశించింది లత.

"అదికాదు చెల్లాయ్ మన మురళికి పెళ్ళి కుదిరిందిలే. పెళ్ళి ఎప్పుడోయ్? అంటే వేసవికాలంలో వుంటుందంటున్నాడు. ఇంతకీ పెళ్ళి కూతురుది ఏ వూరోయ్? మిగతా వివరాలు ఏమిటి?" అని లతకు జవాబు చెప్తూనే మురళిని ప్రశ్నించాడు.

లత "కంగ్రాట్స్" అని చెప్పి, ఏదో పనివున్నట్టు వెళ్ళిపోయింది.

"థాంక్స్" అని తిరిగి అనాలని అతనికి తోచలేదు. మెరుపుతీగ మాయమయ్యిందన్న బాధ ముఖంలో కనిపించగా, సత్యం ప్రశ్నలకి కూడా జవాబు ఇవ్వలేదు.

మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి నడుం వాల్చిన "లత" ఆలోచనలు వేరుగా వున్నాయి.

"పైకి అందంగా కనిపించినా అతని మనసు అతని అంత అందమైనదిగా కనపడటంలేదు. పెళ్ళి నిశ్చయమయినా తనకు దగ్గరగా రావడానికి ప్రయత్నించాడు. అంటే (కాబోయే) భార్యకు విలువ ఇవ్వనట్లేకదా! అందమైన అమ్మాయి కనిపిస్తే వెనుక పరుగులు పెట్టేటట్టేకదా, అమ్మాయిల పిచ్చివున్న మగవాడితో ఏ ఆడది సుఖపడగలదు? జోస్యం చెపుతాననే నెపం మీద తన చేతిని పట్టుకున్నాడు. అలాంటి వాడు ఎంతకైనా తగును. పైగా అస్తమానూ ఆ పెదాల మధ్య పాడు సిగరెట్ ఒకటి. "సిగరెట్లు ఆరోగ్యానికి హానికరం" అని ఆ సిగరెట్లు తయారుచేసేవాడే చెపుతూవుంటే లెక్కచెయ్యకుండా సిగరెట్లు తాగుతున్నాడు అంటే "చెడిపోతున్నానని తెలిసి చెడిపోవడం అన్నమాట" పాడు... పై మెరుగులు చూసి మోసపోవడం అంటే అతన్ని ప్రేమించడమే. ఆడపిల్ల కనపడగానే ఆమెతో హోటళ్లచుట్టూ తిరుగుతు డబ్బు దుబారా చేసేవాడు రేపు పొదుపుగా సంసారం ఎలా చేసుకుంటాడు? ఎందుకనో సుబ్బారావే నయం అనిపిస్తున్నాడు. పొరపాటున కూడా సిగరెట్లు తాగడు. చెల్లాయిలు వున్నారు కనుక ఆడపిల్లలతో ఎలా మసులుకోవాలో తెలుసు. బరువు బాధ్యతలు వున్నవాడు సంసారంకూడా ఒబ్బిడిగా దిద్దుకోగలడు. కొంచెం నలుపు అయితేనేం? తోలు ఎర్రగా వుంటే సంస్కారవంతుడు అవుతాడా? ఎండలో తిరిగితే ఎర్రగా వున్నవాళ్ళు కూడా నల్లగా అయిపోతారు. శరీరం రంగు ఎలా వుందని కాదు కొశ్చెను, మనసు రంగు ఎలా వుందీ అన్నది పాయింటు.

మధ్యలో వచ్చిన వాడికి మధ్యలోనే గుడ్‌బై కొట్టేస్తే మంచిది.

ఎందుకొచ్చిన పెంట?

అదే సమయంలో వాలు కుర్చీలో పడుకుని సిగరెట్ దమ్ములాగుతూ ఆలోచిస్తున్న మురళి ఆలోచనలు ఎలా వున్నాయంటే

లత.. పేరు బ్రహ్మాండంగా వుంది ఏం లాభం? మనసు మాత్రం నిలకడలేదని తెలుస్తూనే వుంది. లేకపోతే పెళ్ళి నిశ్చయమయిన పిల్ల. తనతో అంత చనువు తీసుకుంటుందా? తనతో షికార్లు కొడుతుందా?

ఆ రోజు హోటల్లో ఆమె చేతిని తాను తీసుకుంటున్నపుడు కొంచెం కూడా అభ్యంతరం చెప్పలేదు. ఎంతయినా ఈ చదువుకున్న ఆడవాళ్ళింతే. అందుకే విద్యావంతురాల్ని పెళ్ళాడటం కన్నా పి.యు.సి చదివిన సావిత్రిలాంటిదాన్ని చేసుకోవడం నయం. కాబోయే మొగుడు ఒకడు వున్నాడన్న జ్ఞానమే లేకుండా తనతో ఎంత చనువుగా తిరిగింది. అయినా భార్య ఎక్కువ అందంగా వుండకపోవడమే మంచిది. ఏ మాత్రం అందమైనది అయినా అందరి చూపులూ అక్కడే వుంటాయి.

అందుకేగా అన్నాడు. "భార్యా రూపవతీ శత్రుః" అని.

"నాకు ఆఫర్ చెయ్యకుండా సిగరెట్ తాగుతారా?" అని అడిగిన పిల్ల ఈవేళ కాకపోయినా రేపు తప్పకుండా సిగరెట్ తాగుతుంది. అమ్మో ఎంత ఘోరం కనివిని ఎరుగని విషయం. వళ్ళంతా కనిపించేట్టు ఆ నైలాన్ చీరలు ఏమిటి అసహ్యంగా? అందంగా వుండటంకాదు ప్రధానం. గుణం అది తక్కువయితే రూపం ఏం చేసుకోవాలి? పెళ్ళయ్యాక రేపు ఇంకో మగాడితో కూడా అంత చనువు పెంచుకుంటే తన మర్యాద వుండాలా? మంట గలవాలా? ఇంకా నయం, పెళ్ళాడదామని మనసులోనే అనుకున్నాడు కానీ ఆ విషయం బైట పెడితే 'సై' అంటే చద్దును. మాటిమాటికీ తన బారుజడను ముందుకూ వెనక్కి వేసుకుంటుంది. గర్వం కాబోలు. అయినా ఈ రోజుల్లో పొట్టి జడలే ఫాషన్లు అయి, పొడుగుజుట్టు వున్న వాళ్ళు కూడా జుట్టు కత్తిరించుకుంటున్నారు, సావిత్రి ఎలాగయినా వినయం, అణకువ వున్న పిల్ల. చదువు రాలేదు కనుక భర్తమాట చచ్చినట్లు వింటుంది. ఈ చదువుకున్న ఆడాళ్ళు భర్తలను ఎదిరిస్తారు. స్వతంత్రంగా తమ కాళ్ళమీద నిలబడగలమన్న ధైర్యం వుంటుంది గనుక ఎంతకయినా తెగిస్తారు.

మధ్యలో పరిచయం అయిన లతకు వీడ్కోలు చెప్పి, సావిత్రిని మనువాడ్డమే మంచి మార్గంలా కనిపిస్తోంది.

ఆ సాయంత్రమే మురళి ప్రయాణం గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో.

సత్యం కూడా బయలుదేరాడు తనతో స్టేషన్‌వరకూ.

"సో మళ్ళా కలిసేది ఎప్పుడు?" అడిగాడు మురళి.

"నీ మేరేజిలో" అన్నాడు సత్యం. హాయిగా నవ్వాడు మురళి.

వెళ్ళేముందు 'లత'కు కనిపించి చెప్పడం తన కనీస ధర్మం.

"అన్నట్లు లత ఏదిరా?"

లతను పిల్చుకువచ్చాడు సత్యం.

"వస్తానండీ. నన్ను జ్ఞాపకం వుంచుకుంటారుగా?"

"అయ్యో ఎంతమాట? మీరు ఎందుకు జ్ఞాపకం వుండరు?" అంది లత ఎదురు ప్రశ్నవేస్తూ.

"లతా నువ్వూ వస్తావా స్టేషన్‌కి" సత్యం అడిగాడు.

"లేదురా! మా ఫ్రెండ్ సరోజ ఇంటికి వస్తానని చెప్పాను నిన్న. దానితో అక్కడకు వెళ్ళాలి" అంటూ కదిలిపోయింది.

ఆటోలో కూలబడ్డారు మిత్రద్వయం .

"ఒరేయ్ నాకు 'వెస్పా' స్కూటర్ ఎలాట్ అయ్యిందిరా. ఇంకో రెండు మూడు నెలల్లో వస్తుంది. కానీ మా కొలీగ్ ఒకడు "వెస్పా" అంత మంచిది కాదన్నాడు. నీ ఉద్దేశ్యం?" అడిగాడు మురళి.

"నాన్సెన్స్ ఆ ముక్క "వెస్పా" స్కూటర్ లేనివాడు అని వుంటాడు. ఎందుకంటే 'అందని ద్రాక్షలు పుల్లన ' కనుక" అన్నాడు సత్యం.

'అందని ద్రాక్షలు' అనగానే మురళికి ఎందుకో 'లత' గుర్తుకు వచ్చింది. ఆటో సాగిపోయింది నాంపల్లి స్టేషన్ వైపు.

COMMENTS